

РЕШЕНИЕ

№ 954

гр. В., 11.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – В., 13 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Сияна Геннадиева

при участието на секретаря Цветанка Ив. Кънева
като разгледа докладваното от Сияна Геннадиева Административно
наказателно дело № 20223110201883 по описа за 2022 година

Настоящото производство е образувано на основание чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Подадена е жалба от Ц. Г. АТ. срещу Наказателно постановление № 21-0819-005873/31.03.2022 г. на началник група към ОДМВР-В., сектор "Пътна полиция"-В., с което на лицето били наложени административни наказания глоба в размер на 700 лева и лишаване от право да управлява МПС за 3 месеца, на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП.

Жалбоподателят счита наказателното постановление за неправилно, незаконосъобразно и постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Оспорва фактическите твърдения на наказващия орган и намира същите за недоказани. Конкретно сочи, че липсват доказателства за осъществено деяние. Моли съда да постанови решение, с което да отмени изцяло наказателното постановление.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява лично и не се представлява. Депозирано е писмено становище.

Въззиваемата страна, редовно призована, не изпраща представител.

Депозира писмени бележки, в които изразява становище за неоснователност на жалбата. Моли същата да бъде оставена без уважение, като претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В случай,

че жалбата бъде уважена, възразява срещу размера на евентуално претендираните от жалбоподателя разноски за адвокатско възнаграждение.

Жалбата е подадена от надлежно легитимирана страна – наказаното физическо лице, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН и е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна, по следните съображения:

Въз основа всички събрани по делото доказателства, съдът установи от фактическа страна следното: На 30.04.2021 г. в 13, 53 часа, лек автомобил Т. с рег. № В 4628ВВ се движел по ул. „Девня“ до фабрика „Христо Ботев“ в посока А. мост в гр. В.. Участъкът от пътя бил в границите на населеното място, а процесният автомобил се движел със скорост от 104 км/ч. Поради движението си с превишена скорост автомобилът бил заснет с автоматизирано техническо средство – видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения с вградено разпознаване на регистрационни номера и комуникации тип CORDON –М-2 с №MD 1194. След справка в информационните масиви на МВР било установено, че превозното средство е собственост на „Ориент Шипмениджънт“ ЕООД, управителят А. била поканена да се яви в сектор "Пътна полиция"-В. във връзка с констатираното нарушение. На 28.05.2021 г. въз.А. представила декларация по чл. 188 от ЗДвП, в която удостоверила, че по време на заснемане на нарушението автомобилът е бил управляван лично от нея.

Във връзка с тези констатации на същата дата бил съставен акт за установяване на административно нарушение на жалбоподателя за това, че управлява лек автомобил със скорост 104 км/ч при максимално разрешена скорост от 50 км/ч за населено място. Актът бил съставен на 07.06.2021г. . На 28.06.2021г. в Докладна записка е посочено, че въз.А. след уведомяване по телефон не се явява за връчване на АУАН. На 29.06.2021г. на основание чл. 43 ал.6 от ЗААН производството е спряно. АУАН е изпратен за връчване чрез 2 РПУ В., по адрес на въззивницата. На 11.10.2021г АУАН е връчен лично на въз.А., бил е подписан без общи възражения. Писмени такива не били депозирани в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН (в редакцията, действала в този момент). Въз основа на съставения акт на 31.03.2022 г. било издадено и атакуваното наказателно постановление, с което на жалбоподателя били наложени наказания глоба в размер на 700 лв. и лишаване от право да

управлява МПС за 3 месеца за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа събраните по делото доказателства: от разпита на свид.С.Д. от приложените като веществени доказателства фотоснимки, както и от приобщените по реда на чл. 283 от НПК писмени доказателства. Показанията на св. Д. следва да бъдат кредитирани като последователни, безпротиворечиви и логични. По делото не е констатирано наличие на предубеденост или необективност у свидетелят, при което за съда не съществуват основания за съмнение в достоверността на дадените показания.

Сред приложените писмени доказателства с най-съществено значение са: разпечатка от паметта на автоматизирано техническо средство –CORDON –М-2 с № MD 1194 и фотоснимка, протокол за използване на АТСС, декларации по чл. 188 от ЗДвП и др., които позволяват изложената фактическа обстановка да бъде счетена за установена по несъмнен начин.

При така установената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното: В настоящото производство съдът следва да извърши проверка на законността на оспореното пред него наказателно постановление, като следва да прецени правилно ли са приложени процесуалният и материалният закон, с оглед описаните в НП факти и обстоятелства, както и съответстват ли те на приложената от административнонаказващия орган санкционна норма.

При извършената цялостна служебна проверка, с оглед задължението си по чл. 314, ал. 1 НПК, съдът установи, че при издаването на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения на нормите на ЗАНН, водещи до неговата отмяна. Съставеният АУАН и издаденото въз основа на него НП съдържат законоустановените в чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН (действащи към момента на издаването на акта и постановяването на НП) реквизити. Същите са издадени в предвидените за това срокове, като при връчването им не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Наказателното постановление е издадено от компетентен орган (видно от приложеното копие на Заповед № 8121з1632/02.12.2021г. на министъра на вътрешните работи). Описанието на нарушението е достатъчно пълно и ясно, като позволява на санкционираното лице да разбере извършването на какви деяния му е вменено и да организира

адекватно защитата си.

По приложението на материалния закон съдът установи следното:

От приложените по делото декларации по чл. 188 от ЗДвП и от показанията на св. Д. се установява, че на 30.04.2021 г. около 13, 53ч. жалбоподателката е управлявала процесният автомобил в гр. В.. Предвид приложената по делото разпечатка от паметта на автоматизирано техническо средство– Видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения с вградено разпознаване на регистрационни номера и комуникации тип CORDON –М-2 с №MD 1194 съдът приема за безспорно установено, че на посочените в НП дата и час автомобилът се е движел по ул.“Девня“ в гр. В., в рамките на населено място със скорост, превишаваща разрешената максимална такава. По делото са приложени доказателства, че посоченото техническо средство представлява одобрен тип средство за измерване и отговаря на метрологичните изисквания. Същото е преминало успешно последваща метрологична проверка (видно от приложеното по делото копие на Протокол за проверка № 7-С-ИСИС/17.02.2021 г.) и е в изправност. Системата е заснела и записала скорост на движение на процесния автомобил от 108 км/ч. (видно от данните, отбелязани върху фотоснимката). При издаването на наказателното постановление е приспаднала допустима техническа грешка от 3% и е приета скорост на движение от 104 км/ч. По делото е приложен снимков материал, изготвен чрез системата за контрол на скоростта, от който е видно, че регистрираната скорост на движение е именно на автомобила, във връзка с който е издадено обжалваното наказателно постановление. Доколкото посочената снимка е изготвена със система, заснемаща и записваща датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, същата се явява веществено доказателство по смисъла на чл. 189, ал. 15 от ЗДП. Предвид това съдът намира, че процесният автомобил действително се е движел с посочената в НП скорост. С описаното деяние виновно е нарушена разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Пътят, по който се е движел автомобилът, се намира в рамките на населеното място, поради което при избиране скоростта на движение се прилагат общите правила, установени с посочената норма. Поради това следва да се приеме, че наказващият орган надлежно е посочил законната разпоредба, която е била нарушена виновно. Надлежно е издирена и приложимата санкционна разпоредба. Нормата на чл.

182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП предвижда специални наказания за превишаване на разрешената максимална скорост в населено място над 50 км/ч, какъвто е и процесният случай. Наказанието глоба е определено във фиксирания размер, предвиден в чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП, а именно- 700 лв., увеличени със 50 лв., тъй като санкционната норма предвижда глобата да се увеличава с 50 лв. за всеки следващи 5 км/ч превишаване над 50 км/ч. (в случая разрешената скорост е превишена с 54 км/ч). Наказанието лишаване от право да управлява моторно превозно средство също е наложено в предвидения в закона размер, като липсва възможност за по-нататъшна индивидуализация.

Не са налице основания случаят да бъде счетен за маловажен по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, тъй като нарушението не се отличава с по-малка тежест от обичайните такива от този вид. Превишението на скоростта е значително, над предвидения в санкционната норма минимален размер, обуславящ наличието на процесното нарушение. Касае се също така за формално нарушение, несвързано с настъпването на конкретни вредни последици, чиято тежест да бъде преценена. Поради това за формирането на извода за маловажност на случая е необходимо наличието на някакви особени извинителни обстоятелства около извършването на деянието, във връзка с които тежестта на нарушението да бъде оценена като по-малка от типичната. В случая няма данни за наличие на подобни обстоятелства, което изключва приложението на цитираната разпоредба.

Предвид всичко изложено искането за отмяна на наказателното постановление се явява неоснователно. Същото следва да бъде потвърдено изцяло, а жалбата- да бъде оставена без уважение.

С оглед изхода на делото и направеното от пълномощника на въззиваемата страна съответно искане, на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН (в редакцията, действала при обявяването на делото за решаване), вр. чл. 143, ал. 4 от АПК, вр. чл. 144 от АПК вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК на ОД на МВР- В. следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, в размер определен в чл. 37 от Закона за правната помощ, съгласно препращащата разпоредба на чл. 63, ал. 5 от ЗАНН. Съгласно чл. 37, ал. 1 от ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. За защита по дела по ЗАНН чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната

помощ предвижда възнаграждение в размер от 80 до 120 лева. Според разпоредбата на чл. 78, ал. 8 от ГПК размерът на юрисконсултското възнаграждение се определя от съда. В случая производството по делото е протекло в едно съдебно заседание, в което юрисконсултът не е участвал лично, а единствено е представил писмени бележки. Същевременно случаят не се отличава с фактическа или правна сложност, поради което съдът намира, че следва да се присъди възнаграждение в размер на предвидения в закона минимум от 80 лева.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло Наказателно постановление № 21-0819-005873/31.03.2022 г. на началник група към ОДМВР-В., сектор "Пътна полиция"-В., с което на Ц. Г. АТ., ЕГН: *****, на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП, са наложени административни наказания глоба в размер на 700 лева и лишаване от право да управлява МПС за 3 месеца за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, като законосъобразно.

ОСЪЖДА Ц. Г. АТ., ЕГН: ***** да заплати на ОД на МВР-В. сумата от 80,00 лева /осемдесет лева/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му пред Административен съд – В..

След влизане в сила на съдебното решение, АНП да се върне на наказващия орган по компетентност.

Съдия при Районен съд – В.: _____